A: 351.88(4):336
EEG/EMG

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN

's-GRAVENHAGE

148213
8.6.62

D: 351.88(4):336
RvM

Aan Zijne Excellentie de
Minister-President,
Voorzitter van de Raad
van Ministers.

A.R.
MP
M
Arch

MR 15-6-'62/2.

Directie/Afdeling: DGES

Datum: 4 juni 1962

Onderwerp: Ministeriële bijeenkomst VK-EEG op 29 en 30 mei 1962

Kenmerk: 80 491

Foto: F/7195/62

TER KENNISNEMING

./. Hierbij moge ik u ter kennisneming zenden het verslag van de ministeriële bijeenkomst tussen de lidstaten van de EEG en het Verenigd Koninkrijk, welke op 29 en 30 mei j.l. te Brussel werd gehouden.

Spoedshalve is een exemplaar dezes rechtstreeks aan de leden van de Ministerraad toegezonden.

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN,

VERZOEKE BIJ BEANTWOORDING DATUM, KENMERK EN ONDERWERP TE VERMELDEN

1347-12-60-010722*

© NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2863
http://resources.huygens.knaw.nl/europeseintegratie/doc/S01376

Verslag van de 7e ministeriële bijeenkomst tussen Engeland en de EEG op 29 en 30 mei 1962.

Op 29 en 30 mei vond de 7e ministeriële bijeenkomst plaats tussen Engeland en de EEG; op 28 en 29 mei werd bovendien op ministeriëel niveau vooroverleg gepleegd tussen de Zes.

Aanwezig waren de Ministers Colombo (voorzitter), Couve de Murville, Fayat, Schaus , Luns en de Pous en Staatssecretaris Müller-Armack.
De Commissie werd vertegenwoordigd door de Heren Hallstein, Marjolin, Rey en Caron.

Hieronder volgen de belangrijkste punten die op deze ministeriële vergadering zijn behandeld.

1. Verhouding tot EFTA.

Minister Couve bracht bij de bespreking in de Zes van de notulen van de vorige vergadering opnieuw de kwestie aan de orde of het buitentarief van de met Engeland verbrede EEG wel van toepassing zal zijn op import afkomstig van de overige EFTA-landen. Het probleem is dat artikel 234 de mogelijkheid van interpretatie laat dat Engeland voorshands zijn verplichtingen jegens de andere EFTA-landen blijft nakomen. Besloten werd dat de Suppléants een nadere gedachtenwisseling zouden hebben over de juridische interpretatie van artikel 234 en dat de Britten thans nog eens met deze vraag zouden worden geconfronteerd. Minister Colombo liet in de vergadering met de Engelsen echter, evenals de vorige keer, na deze kwestie toe te spitsen op de verhouding tot de EFTA-landen, hetgeen het Minister Heath mogelijk maakte te volstaan met de verklaring dat ook de Britse delegatie zich nog eens zal beraden over de consequenties van artikel 234 voor de verhouding van Engeland tot derde landen.

2. Brits verzoek om nulrechten.

Tussen de Zes werd gedurende geruime tijd gediscussieerd over de produkten waarvoor Engeland een nulrecht heeft gevraagd en met name over de vraag of op de belangrijkste produkten (aluminium, lood, zink, houtpulp, krantenpapier en ferro-alliages) tarief-contingenten konden worden verleend. De discussie spitste zich toe op aluminium, naar aanleiding van welk produkt Minister de Pous de stelling verdedigde dat tariefkontingenten moeten worden verleend op die produkten, waarvoor ook landen van de EEG een tariefkontingent hebben gekregen. Hij waarschuwde tegen pogingen tot tariefverlagingen te komen op een produkt als aluminium, pogingen welke tijdrovend zouden zijn en vermoedelijk niet met succes zouden worden bekroond.

Minister Colombo en Staatssecretaris Müller-Armack spraken zich eveneens voor tariefkontingenten uit. Minister Couve was er niet a priori tegen, doch meende dat geen beginselbeslissingen konden worden genomen, alvorens de calculatiebasis zou zijn vastgesteld. Bovendien zou het vermoedelijk oordeel van het GATT in de beslissing moeten worden betrokken. Professor Hallstein bestreed de stelling

dat automatisch tariefcontingenten aan Engeland zouden moeten worden toegekend op produkten waarvoor één of meer lidstaten een uitzondering hadden bedongen; er bestaat nog niet zoiets als een meestbegunstigingsrecht ten aanzien van tariefcontingenten. Gesteund door Minister Couve betoogde de president van de Commissie dat het verlenen van een tariefcontingent op vijf procent voor aluminium zou neerkomen op een bezegeling van de situatie dat er in feite twee buitentarieven zijn (van 5 en 9%). Op die grond stelde de Heer Hallstein voor dat het beter ware indien een kleine tariefverlaging zal worden toegepast, de bestaande tariefcontingenten voor Benelux en Duitsland zouden worden afgeschaft en aan Engeland de gelegenheid wordt gegeven zich met een décalage aan het verlaagde buitentarief aan te passen.

Minister Fayat bracht een moment het bestaande protocol betreffende tariefcontingenten voor aluminium in opspraak; het was voor velerlei interpretatie vatbaar en derhalve moest het misschien, vooral als Noorwegen te zijner tijd toetrad, worden gewijzigd. Tegen deze gedachte verzetten verschillende ministers zich echter.

Besloten werd dat de Zes het overleg over aluminium alsmede over lood en zink, zullen voortzetten.

Tot het verlenen van tariefcontingenten op houtpulp, courantenpapier en ferro-alliages bleek bij de Zes wel bereidheid te bestaan. De moeilijkheid doet zich echter voor dat een tariefcontingent voor courantenpapier op basis van artikel 25 zou kunnen worden verleend, maar dat de Britten op dit moment niet zeker zijn dat te zijner tijd hiertoe de vereiste gemeenschapsbeslissingen zullen worden genomen. In het overleg met de Britten werd van Britse zijde in dat verband gesuggereerd dat voor krantenpapier - evenals voor houtpulp en ferro-alliages - een tariefcontingent volgens een protocol zou kunnen worden verleend. Hiermee gingen de Zes echter niet akkoord. Van Britse zijde wilde men overigens het uitgangspunt niet laten vallen dat op deze belangrijke produkten een nulrecht moet worden toegekend. Vooral door Noorwegens toetreding en Zwedens associatie lijkt een nulrecht het meest aangewezen.

Besloten werd dat de Suppléants op de volgende ministeriële bijeenkomst eindvoorstellen moeten indienen voor genoemde zes produkten en tevens voor de minder belangrijke, welke momenteel gedeeltelijk nog in de werkgroep in behandeling zijn.

3. Industriële produkten uit Canada, Australië en Nieuw-Zeeland.

Met betrekking tot de industriële produkten afkomstig van Canada, Australië en Nieuw-Zeeland lagen voorstellen van de Zes en van Engeland ter tafel.

De essentie van beide voorstellen was dat het Britse preferentiële tarief vertraagd aan het gemeenschappelijk buitentarief zou moeten worden aangepast en op zijn laatst op 1 januari 1970 zou moeten wordeniingesteld. Dit décalage-voorstel had betrekking op alle industriële produkten, met uitzondering van produkten van de EGKS en produkten waarvoor de Britten een nulrecht hebben gevraagd. Verschil van mening bestond nog ten aanzien van de vraag of de eerste aanpassing reeds onmiddellijk na toetreding of, zoals de Britten wensten, op 1 januari 1965 zou moeten plaatsvinden. Voorts wensen de Britten te voorzien in een consultatieprocedure in 1966 en 1969 met de betreffende landen. Volgens de tekst van de Zes zou wel een onderzoek moeten plaatsvinden, doch de betreffende Gemenebestlanden zouden niet moeten worden genoemd en er zouden evenmin data moeten worden vermeld. (De Franse delegatie wilde hieraan de interpretatie geven dat alleen na 1970 een examinatie zou plaatsvinden, omdat dan vast zou staan dat de vaststelling van het buitentarief per 1 januari 1970 niet in het geding zou komen). Het bleek dat de Britse delegatie bereid was een concessie te doen ten aanzien van het tijdstip waarop de eerste tariefaanpassing zal plaats vinden, doch zij hield vast aan een concrete formulering over de consultaties met de Gemenebestlanden. Lange tijd werd in aanwezigheid van de Britten tussen de Zes gediscussieerd over de vraag of specifiek zou moeten worden aangegeven wat voor maatregelen uit de consultaties kunnen voortvloeien. Minister Couve wilde dat hieruit in ieder geval niet een verdere vertraging in de aanpassing aan het buitentarief zou voortvloeien. Minister Luns en verschillende andere ministers bepleitten echter dat men zou volstaan met een zinsnede volgens welke de te nemen maatregelen in overeenstemming met de voorzieningen van het verdrag zullen zijn. Het was duidelijk genoeg dat de regel is dat de aanpassingen per 1 januari 1967 en 1 januari 1970 plaatsvinden.

Besloten werd tot de opstelling van een compromistekst, zij het dat een Franse reserve op het fond van de zaak bleef rusten. Deze compromistekst (waaraan de Engelsen niet te pas kwamen) werd in beperkte zitting door de Suppléants van de Zes voorbesproken. Hij kwam een eind aan de Britse wensen tegemoet, doch vertoonde op een voor de Britten essentiëel punt - het vermelden van de data van de consultaties - een leemte. De Heer van Ittersum wist de vermelding van de jaren 1966 en 1969 echter te bewerkstelligen. Tenslotte werd het compromisvoorstel op ministeriëel niveau tot ieders verrassing (tijdens een kortstondige afwezigheid van Minister Couve) aanvaard. De
./. tekst van het betreffende dokument is bijgevoegd als bijlage.

4. "Comparable outlets" voor landbouwprodukten uit Gemenebestlanden.

Voorzitter Colombo liet onder de Zes een ontwerp-interventie circuleren over het standpunt van de Zes ten opzichte van het Britse verzoek tot verwezenlijking van vergelijkbare afzetmogelijkheden. Hierin werd de gedachte afgewezen dat het een van de doelstellingen op lange termijn zou moeten zijn dat aan de Gemenebestlanden de mogelijkheid tot een vergelijkbare afzet moet worden gegeven. Aan Gemenebestlanden zou hierdoor meer zekerheid worden gegeven dan aan lidstaten, tegenover derde landen zou duurzaam worden gediscrimineerd, rigiditeiten zouden worden aangebracht in het handelsverkeer en het zou de Gemenebestlanden de lust tot wereldovereenkomsten ontnemen.

Wel zouden de Zes bereid zijn produkt voor produkt na te gaan of overgangsregelingen noodzakelijk zijn, welke aan de volgende criteria moeten voldoen:

- zij dienen uiterlijk in 1970 af te lopen,
- zij dienen een element van degressie te bevatten,
- zij kunnen niet preferentiëel zijn voor produkten waar tevoren geen preferenties op rustten,
- zij moeten rekening houden met de bestaande reglementen en de daarin voorziene mogelijkheden.

Volgens de concept-interventie zou in een intentie-verklaring voor de eindfase moeten worden vastgelegd dat conform artikel 110 een redelijk prijsniveau wordt nagestreefd en dat de bereidheid bestaat op korte termijn tot een ontmoeting met de belangrijkste producentenlanden te geraken teneinde de totstandkoming van wereldwijde regelingen voor te bereiden.

In het overleg tussen de Zes verzette de Heer Müller-Armack zich tegen opneming van de term "redelijk prijsniveau" en wilde de Duitse staatssecretaris naast artikel 110 (bevordering harmonieus handelsverkeer) ook artikel 39 (doeleinden landbouwpolitiek) vermeld zien. De Zes moesten niet vooruit lopen op de raadsbeslissing inzake de toenadering van de prijzen.

Minister de Pous stelde, evenals Minister Couve, dat het streven naar een redelijk prijsniveau juist het kernpunt vormt van een tegemoetkoming aan de belangen van het Gemenebest op dit terrein. Beide ministers konden zich verenigen met vermelding van artikel 39, doch Minister de Pous wilde anderzijds dat verwezen zou worden naar de raadsnotulen van 14 januari j.l., waarin werd vastgelegd dat de raad het prijsbeleid opnieuw in ogenschouw zal nemen, indien er ernstige verschuivingen in het handelsverkeer met derde landen optreden. Besloten werd dat de zinsnede met betrekking tot het "redelijk prijspeil" zou worden afgezwakt maar dat een toelichting in de door Minister de Pous bedoelde zin zou worden gegeven indien de Engelsen nader op het niveau van het prijspeil zouden ingaan. Minister Colombo liet dit echter in het overleg met de Britten na.

In het overleg tussen de Zes bracht Minister de Pous ook naar voren dat in de intentieverklaring de bereidheid tot uitdrukking zou moeten worden gebracht tot een consultatieprocedure speciaal met de drie blanke Gemenebestlanden, zolang wereldwijde regelingen nog niet tot stand zouden zijn gekomen. Besloten werd dat Minister Colombo de mogelijkheid tot consultaties, zoals bedoeld door Minister de Pous, zou openhouden indien de Britten hierop zouden terugkomen. Ondanks een desbetreffende vraag van Minister Heath ging Minister Colombo later ook hierop niet in.

Tenslotte vroeg de Nederlandse Minister om een niet te rigoureuze toepassing van de regel dat op de korte termijn geen preferentiële regelingen denkbaar zouden zijn op produkten waarvoor voorheen geen preferenties bestonden. De preferentiële regelingen zouden, aldus Minister de Pous, ten aanzien van de daarin vervatte kwantitatieve verplichtingen ook niet per se een degressief karakter behoeven te hebben. Op dit punt werd, ook in het overleg met de Britten, niet meer nader ingegaan.

In zijn antwoord op de geamendeerde uiteenzetting
./, van Minister Colombo, ~~waarvan de tekst als bijlage 2 is bijgevoegd,~~ hoedde Minister Heath zich voor een te negatieve reactie. In feite beperkte hij zich tot het stellen van een aantal vragen. Voor welke produkten beogen de Zes wereldwijde regelingen? Volgens Minister Colombo speciaal voor tarwe, andere granen en misschien ook voor vlees, een antwoord dat de Lord geheimzegelbewaarder aanleiding gaf met des te meer aandrang te vragen wat er wel zou moeten gebeuren wanneer de overgangsregelingen zouden zijn afgelopen en geen wereldwijde regelingen tot stand zijn gekomen. Wanneer zouden trouwens volgens de Zes deze mondiale regelingen kunnen worden getroffen? "Zo spoedig mogelijk", zo verklaarde Minister Colombo, die op suggestie van de Heer Hallstein de in de conceptinterventie aanvankelijk vermelde jaren 1965/66 als streefdatum niet zou noemen. Minister Heath stelde ook een aantal andere vragen, onder andere betreffende het degressieve karakter van de overgangsregelingen en gaf voorts enige tegenargumenten tegen de bezwaren van de Zes tegen de conceptie van de "comparable outlets".

Afgesproken werd dat de Suppléants de discussie zouden voortzetten, aan de hand van de in de notulen op te nemen verklaring van Minister Colombo en het Britse voorstel. Ook zullen de Suppléants over de overgangsregelingen het overleg moeten voortzetten, waarbij mede een nieuw Brits voorstel voor de invoer van granen uit het Gemenebest gedurende de overgangsperiode zal worden besproken.

5. Tuinbouw.

Door de Zes en de Britten werden de wederzijdse standpunten nog eens uiteen gezet zonder dat deze discussie veel nieuws opleverde. Zo herhaalde Minister Heath het pleidooi voor het verlenen van een vijfjarig uitstel voor tariefafbraak en toepassing van de verordening. Minister Colombo zette uiteen dat de Britse tuinbouw geenszins een slechter uitgangspunt geniet dan die in de landen der EEG, - wellicht zelfs een beter. De tarieven, het belangrijkste beschermingsinstrument voor de Britse tuinbouw, worden immers slechts geleidelijk afgebroken, terwijl contingenten en minimumprijzen, belangrijk voor vele landen van de Zes, zonder meer moeten worden afgeschaft.

Minister Heath verklaarde zich akkoord met het voorstel van de Zes dat de Engelsen in de werkgroep produktsgewijs hun stellingen moeten trachten te bewijzen. De Suppléants kregen voorts het mandaat dat op basis van voorstellen van de werkgroep oplossingen, c.q. alternatieve oplossingen zullen worden uitgewerkt.

6. Tropische produkten.

Kennis werd genomen van de stand der werkzaamheden zoals neergelegd in het rapport van de werkgroep voor tropische produkten. De Zes herhaalden hun standpunt dat met de Britten vóór de conferentie met de Afrikaanse landen op 20 juni a.s. en na de raadszitting op 4 en 5 juni over rechten op tropische produkten zal worden gesproken, voor zover de op 5 juni bereikte beslissingen zulks althans toestaan. In deze context zal ook over de kwestie van de geografische reikwijdte van de associatie worden gesproken.

7. India, Pakistan en Ceylon.

Minister Heath gaf een toelichting op de recente voorstellen van de Britse delegatie, die betrekking hebben op alle produkten uit India, Pakistan en Ceylon. Voor katoenen weefsels zal het buitentarief geleidelijk worden ingesteld, de eerste aanpassing bij toetreding, de laatste uiterlijk 1 januari 1970. Tijdens de overgangsperiode wordt voorzien in de mogelijkheid van een verruiming van contingenten of een schorsing van de tariefaanpassing indien de uitvoer uit deze landen daalt beneden een met 5 procent jaarlijks stijgend basispeil. Industriële produkten andere dan katoenen weefsels en juteprodukten (waarvoor een afzonderlijk voorstel is gedaan) krijgen hetzij een nulrecht (voor een aantal onbelangrijke produkten), hetzij geleidelijk groeiende tariefcontingenten. Voor belangrijke industriële produkten (die voor meer dan 100.000 dollar per jaar worden geëxporteerd naar Engeland) wordt in individuele tariefcontingenten voorzien, voor de minder belangrijke een verzamelquota.

Voor tropische produkten, die voor deze Aziatische landen van belang zijn, worden enerzijds nulrechten, anderzijds tariefcontingenten gevraagd. Nulrechten zouden moeten worden ingesteld op thee, cashew-noten, peper, kaneel, sandelhout, lijnzaad, castorolie, gember, kardemons, citronella-oliën en lemon-grass. Tariefcontingenten zouden moeten worden verleend voor koffie, bepaalde plantaardige oliën, tabak, tapiocameel en walnoten uit India.

Overeen werd gekomen dat de Suppléants vóór de ministeriële bijeenkomst van eind juni oplossingen, c.q. alternatieve oplossingen zullen uitwerken.

8. Economische Unie.

Minister Heath bevestigde nog eens de verklaring die in de Suppléants was afgelegd, volgens welke ten aanzien van de zogenaamde problemen van de economische unie bij het overleg met de Europese Commissie bijkans alle problemen waren uit de weg geruimd.

Volgende vergaderingen.

De volgende ministeriële bijeenkomst werd definitief vastgesteld op 27 juni 's middags (à Six), 28, 29 en 30 juni. Afwisselend zal tussen de Zes en de Zeven worden vergaderd. De Britse delegatie liet haar suggestie van de vorige maal vallen dat medio juni nog een dag bijeen zou worden gekomen.

Conclusie.

Het succes dat is bereikt ten aanzien van de industriële produkten uit ontwikkelde Gemenebestlanden en de tamelijk constructieve discussie over het netelige probleem van landbouwprodukten uit Gemenebestlanden in gematigde zones vormen de lichtpunten van een vergadering, die overigens een matig verloop had. Er zal nog veel moeten gebeuren en ook intensiever moeten worden onderhandeld, wil men eind juli de overeenstemming hebben bereikt welke de Britten beogen. Belangrijk is overigens dat Minister Colombo op bekwame en voortvarende wijze de vergadering leidde en vaak de scherpe hoeken van het Franse standpunt wist af te slijpen.

D.G.E.S. , 31 mei 1962